

1. Ծ, ծայն տվեց Եհովա Աստված,
«Յիշիր, Աբրահամ, պայմանը
կնքած:

Ճանապարհ ընկիր Մորիայի
երկիր,
Իսահակ որդուդ ողջակեզ արա:

2. Լեռներից մեկին, որը ցույց
կտամ,
Բացիր սեղանը թանկ ողջակեզի,
Շտապիր, Աբրահամ, երդումդ է
դա,
Տերդ է պատվիրում, էլ մի
ուշանա»:

3. Իսահակ որդին, ժպիտը
դեմքին,
Ծառաների հետ հոր առջևն
ընկած,
Գնում էր Տիրոջ ցույց տված
ճամփով,
Որ ողջակեզը հանկարծ չուշանա:

4. Ահա Մորիայի երկիրը հասան,
Հայրը և որդին սարը
բարձրացան,
«Հայրիկ, դե ասա, ողջակեզն ո՞ր
է,
Չէ՞ որ մեզ հետ լոկ կրակի փայտ
կա»:

5. «Ահա, իմ որդյակ, լեռանը

հասանք,
Աստված զոհելու գառը մեզ
կտա»:
Ասաց ու կապեց Իսահակ որդուն,
Դանակը առավ նրան զոհելու:

6. Հանկարծ երկնքից հզոր ծայն
լսվեց,
«Սպասիր, Աբրահամ, հիմա ես
գիտեմ,
Որ դու Աստծուց շատ ես
վախենում
Ու Տիրոջ համար որդուդ ես
զոհում:

7. Ահա թփերում գառն է
արածում,
Ողջակեզ արա՛ Եհովա Աստծուն,
Օրհնում է Տերը քեզ ու քո որդուն,
Խաղաղությամբ դուք շտապեցե՛ք
ձեր տուն»:

8. Տուն դարձան նորից հայրը և
որդին՝
Աստծո օրհնանքը վայելած
կրկին:
Ճամփին հանդիպած ամեն մի
մարդու
Վկայում էին. «Ճանաչե՛ք
Աստծուն»: